

A „KELET” előfizetési díja:
Világra postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepnapok követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetési díjak

Hatszor használt gármond sor vagy annál tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppel Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Hasenstein et Volger (Wallfischgasse 10.) End. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Hasenstein et Volger hirdetés közv. irodája. (Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervitátor 5. sz.)
Nyitási czikkok
gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Táviratok.

Konstantinápoly, decz. 31. este. Az Agence Havas jelenti: Erzerum még nincs egészen bekerítve.

Ismail Hakki pasa mai keleti sürgönye Erzerumból nem jelent semmi orosz támadást.

Az Izmedin hajó Hobart pasa vezénylete alatt pénteken bombázta Ghegovletet (Potinál); 40 török katona partra szállt és elűzte az orosz őrköt.

A megsürgönyözött békefeltételek nem Oroszország hivatalos feltételei, hanem azok, melyeket elfogadhatónak gyanítanak.

Konstantinápoly, decz. 31. éjjel. Az Agence Havas jelenti, hogy több nagykövét állítólag felszólította a portát, fogadná el a fegyverszünetet a megsürgönyözött békefeltételek mellett; Oroszország elfogadná a feltételeket; a porta bekecs érzületet mutat.

Konstantinápoly, jan. 1. déln. Az Agence Havas jelenti: A minisztertanács elhatározta, hogy elfogad fegyverszünetet, de az orosz válasz angolországi közvetítésére a feltételeket illetőleg még ismeretlen.

Szt.-Pétervár, jan. 1. A csár amnestiát adott a sajtóvétségét elítélteknek.

Az Agence Russe az orosz békefeltételeket, melyeket az Agence Havas Konstantinápolyból közölt, demontálja.

Konstantinápoly, decz. 21.

Az örmény nemzetgyűlés decz. 14-én ült össze, hogy a keresztények hadkötelezettségének kérdését tárgyalja. A nemzetgyűlés az 1860-ki statutum szerint 120 világi és husz egyházi tagból áll.

Egy világi tag mindjárt az ülés kezdetén kijelentette, hogy miután a katona kötelezettségre vonatkozó irade a nemzethez és nem a patriarchatushoz intéztetett, a nemzetgyűlés e tárgyban nem tarthatja magát illetékesnek, de a felszólást mellőzték azon indoklással, hogy a nemzetgyűlés, mint az örmény község képviselője, joggal bír a patriarchával egyetértőleg a községet illető minden kérdésben határozni. Erre fölállt az első szónok, Korene főpap s így szónokolt a többiek közt: „A porta most a törnyomló veszélyvel szemben be akar sorozni minket a hadseregbe, a nélkül, hogy katonai képzettségben részesültünk volna. Ilyen körülmények közt egyenesen a mászárókra vinne bennünket.”

Több ehhez hasonló exlamatió után a jelenlevő örmény hivatalnokok fölcsóították az elnököt, hogy a szónoktól vonja meg a szót, de a képviselők tiltakoztak az ellen s hangosan kiabáltak: nem adunk! nem adunk katonát! A roppant zúvzavar csak a patriarcha nyugalomra intő fölcsóolására csillapodott el. Korene után Matheos Ismirlian főpap jelentette ki, hogy a törökök és

gyenceze, nyugaton, Tirnovóban most is van egy „Boljarska habala” (bojár negyed), Vidinben pedig „Boljarska utca” (bojár utca), mely elnevezések a bojárok emléket tartották fenn s egyzersmind arra mutatnak, hogy e kiváltságos osztály a városokban tartózkodott. A bojár családok a török uralommal egyidejűleg fölvetették a mohamedán vallást; a mestani bolgár mohamedán a mességnékn számos pergamen oklevele van a birtokában, melyek közösfeltétele igen érdekes adatokat szolgáltatna Bulgária történetéhez.

Mi az egyházat illeti, a tirnovói patriarchatus a következő metropoliaiból állott: Nagy-Treslav, Szilisztria, Ovez (Provád), Lovecz, Cserven (Rustauk), Vidin, Sredetz (Szófia). Ezekhez csatoltattak koronként, s mint a bolgár hatalom messzebb terjedt: a mesembriai és filippopli és az Assanidák alatt nyugaton több más püspökség.

A kolostorok jelentékeny kiváltságokkal és vagyonnal bírtak. Legnevezetesebb ezek között a Ryla melletti sz. János kolostor, mely a környező hegyeket huszonhárom faluval bírta. A kolostorok minden köztelhetőt mentesek voltak. A nagy egyház papái, exarchái és protopopjainak tiltva volt adókat szedni a kolostoroktól. Csárok és bojárok csak úgy versenyeztek a kolostoroknak tett gazdag hgyományaikkal. A szerzetesek Bulgáriában, mint máshol is, a művészetek és tudományoknak szentelték magokat. Csak hogy a művészet és tudomány nem bolgár, hanem byzantini volt.

(Folyt. köv.)

Békés hírek.

Kolozsvár, 1878. jan. 3.

(B—n.) Mióta az orosz-török háború kitört, folyvást a legnagyobb bizonytalanságban élünk az iránt, ha vajjon lehetséges lesz-e a megkezdett háborút localisálva tartani, vagy pedig még nagyobb tért fog elfoglalni egy általános európai conflagratio.

Kénye-kedve szerint gyártott mindenki háborús híreket, vagy hírdet békét, az elsőt felkarolták azon államok, melyek a zavarosba való halászatból reméltek nyereséget, míg a másodikat azon államok támogatták, melyek a humanizmus és civilisatio érdekeit tartották szem előtt.

Azonban a lefolyt éyben a háború-párt még nem volt képes Európa békés hangulatát megtörni, a nélkül, hogy a teljesen békés irányú államoknak sikerülhetett volna a békét helyreállítani és biztosítani.

Nem kevésbé borongós politikai láthatárunk most az év kezdetén s bizonyára igen nehéz volna megjövedőlni, ha vajjon 78-ban a háborus áramlat kerekedik-e felül, vagy pedig azok, kik a béke olajágával szájába bocsátották ki a fehér galambot.

Egyik mellett épen úgy mutatkoznak előjelek, mint a másik mellett.

Kedvező jelnek tartjuk mi azt, hogy Anglia kezd határozottabb állást foglalni a béke helyreállítása érdekében, míg ellenben rossz jel az, hogy Derby, a mint látszik, nem teljesen bizva a czélba vett békés kiegyenlítés sikerében, készülleteket kíván tenni, hogy békés czéljainak sikert is szerezhesen.

Jó jelnek tartjuk mi aztis, hogy Oroszország sem szereti magát úgy gerálni, mint béke-háborító; llenben rossz az, hogy a menynyire látni, vagy legalább sejtíteni lehet, az orosz pontozatok most is Törökország feldarabolását előzzák.

Jó jel az is, hogy Törökország bona fide, hajlandó a béke-alkudozásokra, míg szerfelett ijesztőnek tartjuk, főleg reánk nézve, ha valahogy sikerül Oroszországnak monarchiánk szomszédságában egy független Romániát szervezni, mely előbb-hátrább orosz protectoratus alá kerülne, a szent István koronájának területi épségét kockáztathatná.

Ezek az okok, a melyekért mi, bárha óhajtuk is a béke helyreállítását, de alig hisszük, hogy az a közvetítő hatalmak tettelegesi actióba lépése nélkül sikerülhessen.

Azonban annyi baladást mi is látunk, hogy miután Anglia is előtérbe lépett, Oroszország nem oly könnyen fogja a keleti kérdést kénye-kedve szerint eldönthetni, míg eddig Poroszország támogatására is számítva

európai befolyása megszilárdítása kérdésében merőben mellőzhette a többi európai hatalmak érdekeit.

A Tisza berlini útját is hajlandók vagyunk jól értelmezni, azaz, úgy tekinteni, mint Poroszországhoz való közeledésünk előjelét.

Erről azonban majd csak is akkor szóhatunk, ha majd több szívárog ki a történektől, addig legyünk türelemmel.

A bosnyák „nemzeti kormány” egy tagja keserű panaszokat sir egy orosz lapban Ausztriának a bosnyák fölkelők iránt tanúsított magavi-selete fölött. A „kormánytag”-nak 110 embere volt, mind jóféle lázadók, kikkel a horvát határon tartózkodott. Egyszer emberei egyikét beküldő Sziszekre puskaport venni, ott azonban elvették tőle a puskaport, sőt meg is vesztegették, mert visszatérte után a fegyverletétel mellett kezdett a fölkelők közt izgatni, úgy hogy a vezér kénytelen volt a hűteleit elkergetni. Egy másik fölkelővel, ki szintén puskaport vásárolni küldetett, hasonló eset történt; ennek az osztrákok 300 frtot adtak, hogy a fölkelőket a fegyverletételre igazs-sa, mi az árulónak pár nap alatt annyira sikerült, hogy a 110 emberből csak 16 maradt a vezér körül.

Egy bécsi lap azt a megjegyzést teszi a dolgokra, hogy ha 200 franknak ilyen hatása van Bosnyákországban, a területünkre menekült „hősökre” költött milliók helyett nem jobb lett volna-e az egész natiót, Banyalukától Skutariig ilyen módon lekenyerezni, mint a sziszeki puskapor-vásárlót.

— A helyzet. A „D. Ztg.” „authenticusan értesült helyről vett” információjá alapján így írja le a helyzetet:

„Tény, hogy a porta Angliának jó szolgálataért folyamodott a béke helyreállítása érdekében. Az angol kormányeddig semmikép, sem ígerte meg a portának, hogy csakugyan megteszi a kért jó szolgálatot; egyszerűen csak arra szorított, hogy elismerve a porta elhatározásának bölcs és helyes voltát, megígérte a török kormánynak, hogy kívánságait a minden oroszok czárjának tudomására fogja hozni. Az angol kormány az összes kontinentális és az angol lapok jelentéseivel ellenkezőleg azon álláspontra helyezkedett, hogy a hathatós mediatio csak akkor engedhet meg, ha abba mind két hadakozó fél beleegyezik. Az angol kormány tehát Pétervárott csak azt tette, hogy az orosz kabinet tudomására hozta, miszerint a porta egy tisztességes béke iránt alkudozásokba bocsátkozni kíván, s ha Oroszország hasznosnak tartja, az angol kormány kész fölajánlani közbenjárását egy oly béke létesítésére. Az angol kormány értesíté ezen eljárásról a párisi szerződést aláírt összes hatalmakat s erről az illető angol követek szóbelileg értesíték azon államok külgy-

ÁZ ÉRTÉKESEB CZIKKEK DIJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.

minisztereit, melyekben megbízva vannak. Ezen közlésre egyik oldalról sem válaszoltak s az angol kormány nem is várt választ, mert diplomatiái etiquette szerint az ily szóbeli közléseket egyszerűen csak tudomásul szokás venni.

A mi a fogadást illeti, melyben az angol fellépés Pétervárott részesített, mind az, mierről eddig hírlelve volt, meglehetősen biztossággal a conjecturális politika körébe ntalható. Gortsakov hg nem szeret az első benyomás uralma alatt nyilatkozni. Az orosz birodalmi kancellár bizonyára különbséget tett az angol nyilatkozatokban a közt, mely az angol érdekeket hangsúlyozza és a közt, mely a porta békés hajlamait tudatja s nincs kétség, hogy az előbbi rész kedvezőbb fogadtatásban részesült, mint a második. Gortsakov herceg eddig még semmikép sem nyilatkozott a felől, hogy hajlandó-e általában és minő feltételek alatt elfogadni Anglia jó szolgálatait; ő sem nem fogadott el, sem vissza nem utasított semmit; és pedig azon egyszerű okból, mert nem volt előtte indítvány, melyet elfogadnia, vagy visszautasítania kellett volna. Diplomatiái körökben azt a benyomást nyerték, hogy a pétervári kabinet az angol „szobahozzásai” dilatorius módon fog elbánni.

Minden békének kikerülhetlen előfeltétele az ellenségeskedések megszüntetése, akár formális fegyverszünet (armistice) akár pedig korlátozott fegyvernagyvadás (brève) által. Mielőtt a czár ilyesmit megengedni fog bizonyára követelni fogja, hogy a porta eleget tegyen londoni jegyzőkönyv egyik záradékának, mely alatt az orosz követ aláírta volt t. i. hogy direkt a czárhoz küldjön egy meghatalmazottat, mint ez akkor a lefegyverkezési kérdésre nézve kilátásba volt helyezve. Ha ezen előfeltételnek elégtételt, akkor majd lehet a béke kérdést discussió alá venni. Hogy az „Ag. Havas” és a „Standard” jelentései az eventualis béke feltételekről csak combinatiók, azt a fennebb mondtak után felesleges is bizonyítani.

A HÁBORU.

A fegyverszüneti mediatioiról érkezett tudósítások nyomán nem lehet egész határozottan eldönteni: van-e kilátás a sikerre, avagy máris meghiusultnak tekintendő Anglia vállalkozása.

Az osztrák hivatalos lap esti kiadása is óva int az optimismus ellen. A Pétervárról jött hivatalos forrása tudósítások szerint, „Oroszország semmiesetre sem fog merev választ adni” Anglia közbelépésére.

A szintén jól értesült „Pol. Corr.” szerint Gortsakov nyilatkozta oda menne ki, hogy Oroszország nem vonakodik véget vetni az ellenségeskedéseknek, ha a porta direkt összeköttetésbe lép Oroszországgal.

Sokkal sötétebb árnyalatban tünteti föl a „N. tr. Pr.” „authenticus” értesülése a helyzetet.

nok hatalmas fegyvereivel. Kasztriota György (Skanderbeg) halála (1468) után Albania is meghódolt a török uralomnak. (A Radika-völgyben, a Koráb alatt egy mijácsi nevű bolgár törzs most is büszkén vallja magát Kasztriota utódának.)

A török uralom ezen első korszakában épen nem volt nyomasztó a bolgárookra és a többi szláv népekre. És ennek oka az, hogy Murád hadjáraitai óta bolgár és szerb fejedelmük jutottak a szultánok háremébe. Így I. Murád háremében Thámár, Sismán nővere; I. Bajazidban a szerb Olivera; II. Murádban Mara, a Brankovics-családból — érvényesítették befolyásukat honfitársaik érdekében s nem egy kedvezményt eszközöltek ki azok javára a szultánoktól.

* * *

Mielőtt tovább haladnánk a török uralom alá került bolgárok történetének elbeszélésében, ki kell emelnünk még egyet-mást, mintegy kiegészítéssel az első közleményben mondottaknak, Bulgária önállóságának korából. A belviszonyokat fogjuk itt futóan megemlíteni. Bulgária, más néven Zágorje (mely alatt eleinte csak a Duna és Balkán közti földterület a Timóktól a Fekete-tengerig értetett, majd később pedig az egész Bulgáriát) olábszotokra, tartományokra (vagy görögösen chorákra) volt felosztva, melyek közé tartozott Brancisevo (Pozsaraváznál, Bdyn, Trnovo), Karvunszka chora (az alsó Kamesijánál), Bourjszka chora (Eszki-Zágránál), Skopska chora, Prilepska chora, Devolszka chora és a „zemja Arbanaska” (Albania). Macedoniát, mely a bolgár csárok alatt szintén Bulgária kiegészítő részét képezte, „Dolnája zemlja”-nak (alföldnek) nevezték a bolgárok; Thracziát pedig Romániának (ma Rumélia).

E szerint Gortsakov herceg hangsúlyozta volna, (hivatkozva a műnsteri és osnabrücki tárgyalásokra), hogy míg mind a két fél ki nem merül, lehetetlen a béke. Mindamellet Oroszország hajlandó megszüntetni az ellenségeskedéseket, ha a porta kiszolgáltatja a dunai várakat. Majd akkor aztán elő fogja terjeszteni Oroszország a béke feltételeket is. E válasz, valamint az újabb orosz hadi készülődések, jegyzi Hunag a nevezett lap, a háború folytatására mutatnak.

Egy szóval, e pillanatban a diplomatiái helyzet e részben még nincs tisztázva, De erre hihetőleg nem sokáig kellend várakoznunk. De bizonyosnak mondható az is, hogy ha Gortsakov követelésér igazak, mint azokat a neveztek forrás feltűnteti, merőben lehetetlen a fegyverszünet. A porta nem szolgáltatathatja ki a leghatalmasabbat, a mivel bír: a dunai védvárakat. Az orosz kormány igen jól tudja, hogy e feltétel elfogadása lehetetlen a török kormányra nézve s ha mégis előáll vele, azért teszi, mert nem akarja a békét.

Az oroszok készülődései.

A harcztéren Plevna eleste után szünet állt be az eseményekben. A hadműveletek, csapatmozgalmak azonban annál nagyobb sietséggel folytak. Az oroszok oly buzgósággal folytatják most a hadkészületeket, mint a háború folyamában soha. A „Pol. Corr.” zimmicai levelezője írja, hogy az oroszok úgy működnek, mintha a háború újra kezdődne: csak az operatiók talaja van előbbre tolva. Bessarabia után Oláhország, Oláhország után a Duna, most Felső-Bolgárorság az orosz invázió központja. Miklós nagyherceg főhadiszállása most ismét visszatérték Tirnovába, s ugyanakkor valószínűleg nagyobb csapatot is fog a Balkánon átkelni; mert a Dunától a Balkánig most szakadatlanul megy a katonaság. A fölökés különben valószínűleg nem a Sipkaszorosnál lesz, hanem a működő hadsereg jobb szárnyán. Vracst és Barkoviciát ugyanis erős csapatoszályok megszállva tartják, melyek néhány nap alatt a Ginczi-szoroson át a szófiai völgybe érhetnek.

A török hadállásnak „felgombolyítása” tehát valószínűleg a szófiai völgy nyugati részén fog kezdődni, úgy hogy a szófiai török hadsereg nem nyugot, hanem kelet felé fogja visszaszorítani s Gurko tábornok defensiv állását azon pillanatban hagyná el, a mikor a ginczii szoroson átnyomuló hadak a török hadsereget két tűz közé fogták, s kelet vagy dél felé visszavonulni kényszeríték. Az oroszok ezután nyomulnak csak át nagyobb tömegekben a hankóji, sipkai és trójáni szorosokon s minden orosz hadosztály a ruméliai sikon fog egyesülni A törökök megszállva tartják ugyan a balkáni szorosok tulso kijáraitait, de az oroszok a fentebb vázolt megkerülő hadművelettel épen azt akarják elérni, hogy a szorosokban levő eme török hadak hátban fenyegettetvén, onnét kénytelenek legyenek kivonulni.

A bolgár területen laktak a bolgárokon kívül oláhok (czinczárok), albánok, szerbek, kínok, besenyők és görögök, kik lassanként nagy befolyást vtvak ki magoknak, utóbbi időben különösen az egyházi és iskolai téren. Sőt a Dobrudzsa-ban Hammer szerint már a XIII. században 10—12,000 török család telepedett le Kis-Ázsiából. Bányavidékeken még száz lakosságnak is vannak nyomai.

A bolgár uralkodó nem beszélt magáról egyes vagy többes számú első személyben, hanem így: „carstvom” (az én czárságom; a byzanci formára: „*ἡ βασιλεια μου*”).

Ünnepélyes alkalmakkor, például országgyűlések megnyitásakor a czár biborpalástban jelent meg, mely a byzanci császári öltönynek volt utánzata.

Mi a trónöröklést illeti, a primo genitura képezte a szabályt. A nő ág ki volt zárva a tróntól. Ha a férfi-ág kihalt, a bojárok magok közül választottak uralkodót. Így Mihály és Sándor választás után léptek a trónra. Külhatalom segítségével ketten jutottak a fejedelmi székre: III. Assan a görögök és Smilec a tatárok segélyével.

A tirnovói huszonegy czárnó közül nyolcz görög, öt bolgár, három szerb, két oláh, egy magyar, egy kun és egy szidó volt. A magyar nőnek (II. Assan nejének) emlékeit a bolgár orthopox egyház templomi énekeiben is fenntartotta.

A bojárok nagy szerepet játsztak a bolgár történelmen keresztül. Többen közülök uralomra vergődtek, így 1200 körül Strez és Sláv Macedoniában; Assan gyilkossa, Ivánko a Rhodopében Konstantin alatt Svetslav Jakab, a magyarok ke-

A „KELET” TÁRCZÁJA.

BULGÁRIA *)

Írta:

SZATHMÁRY GYÖRGY.

Bulgária meghódítása és török tartománynyá tétele befejeztetvén, Bajazid szultán legidősb fia, Szulejmán, egy vitéz és nemes férfiú, Drinápolyból kormányozta az európai Törökországot. A bolgárok megkísérlek föltámasztani halottaiból Bulgáriát, de sikertelenül, Szacimir czár fia, Konstantin és Sismán fia, Fruzsín fölállították 1405-ben a bolgárokat a török uralom ellen, de Szulejmán csakhamar leverte őket.

Bajazid utódai között kitört viszályok a csamotliu ütközetben eldöntetvén, I. Mohammed lépett az ozmán trónra (1413—21), ki szövetségeseit jelentékeny területekkel jutalmazta meg. A byzanciak visszakapták a pontus-parti városokat és Thessaliát, Drinápolyban hódoltak az új török uralkodónak, Miresének, Morea urainak és a bolgár bojároknak küldötték. Mindamellet Mirese három éven át vonakodott háber-adót fizetni, míg végre 1416-ban erre háború által kényszerítettet. Ekkor vesztette el a Duna jobb part bolgár városokat és területet. Mohammed elvette tőle Gyurgyevót is, mely aztán 1829-ig török kézben is maradt.

*) A „Budapesti Szemle” (1878.) január-februári füzetéből.

keresztények közt most sincs egyenlőség a ök, az örmények, nem akarnak osztozni a veszély egyenlőségében, míg más egyenlőségben nem részesülnek. — A világi képviselők mérsékeltabb hangon szólottak a tárgyhöz. Azután szavazni kellett volna, de az elnök látván, hogy a többség kormányellenes, felhívta a patriarhát, hogy érintkezzen a nagy papi tanácssal és a vegyes örménytanács-szal s ezekkel egyetértőleg állapítsa meg a választ. Decz. 17-én a nagy papi tanács (50 érsek, püspök, prelat és 60 világi pap) a 28 tagból álló vegyes tanácssal titkos ülésre gyűlt össze. Itt is zajos vita keletkezett, mely a következő határozattal végződött: „Az örmények besoroztatása a jelen bábura alkalmából nem opportunus.” Azonnal kiküldték egy bizottságot, hogy a jelenlést készítse el, melyet a papság küldöttsége mutatót volna be a portának. A portán e határozat oly ingerült éget keltett, hogy az örmények maguk is megriadtak örmérségüktől s nem merték átadni a jelentést. Opponálásuk azonban mégis sikerült, mert a porta bir szerint föl akar hagyni a keresztények besorozásával.

A török várnégyszügről.

A „Pol. Corr.” vármai tudósítója szerint: a török hadvezénylet e pillanatban arra fekteti a főszűt, hogy megakadályozza Gurko tábornok hadjárata s az orosz centrum sereg közt az összeköttetést s azután a várnégyszügről sebtiben észrevont hadsereggel külön-külön támadja meg a Balkán-szorosokból kinyomuló orosz csapatokat.

Szulejman pasa oda nyilatkozott, hogy Ruscsuk hat hónapra el van látva élelemmel s jól kiállhat egy ostromot. Silistria védőképessége szint ilyen. Anyai bizonyos, hogy az utóbbi hónapokban a két dunai vár felszerelésén megfeszített erővel dolgoztak s jismervén a török katonák bámulatos szívósságot, hosszú ostromra lehet kiállításunk. Legkevesebb látszik védőképessé Várna, mely a hadműveletek köréből kiesvén, e háboruban elhanyagoltatott, míg Sumla valóságos bevehetetlen elánczolt táborrá vált. Pár nap óta Várna külsőerdítvényein is nagy erőfeszítéssel dolgoznak. Félnek a dobrudai orosz sereg várátalan támadásától, kivált a nőta a török hadsereg nagyrészen Várnán keresztül vonul vissza Ruméliába. Az itteni európai consuloz azonban úgy vannak értesítve, hogy az oroszok épen nem szándékoznak ebben az irányban előnyomulni, miután a dobrudai orosz sereg erejéhez mérten Silistria ostromával és a Cernavoda-Medside Küstendé-vonal megtartásával ugys eléggé foglalkoztatva van.

Várnában ez idő szerint lázas tevékenység uralkodik. A kikötő telve van hadi és szállító hajókkal, melyek napoként csapatokkal és hadiszerekkel megrakva indulnak el, hogy másoknak adjanak helyet, melyek pár óra múlva megrakodva, szintén Konstantinápoly felé sietnek.

Ujévi üdvözlések.

Az országgyűlési szabadelvű pártnak a fővárosban levő tagjai tegnapelőtt d. e. 11 órakor a kör helyiségében összegyűlve, Péchy Manó gr. vezetésével Gyhezy Kálmánhoz, a képviselőház elnökehez mentek, őt az új év alkalmából üdvözlendők. Itt, miután a küldöttség az elnök előtt, ki a középső teremben fogadta azt, félkörben állást foglalt.

Péchy Manó gr. a következő üdvözlő beszédet intézte hozzá: „Mélyen tisztelt elnöke a képviselőháznak! Mélyen tisztelt barátunk: Pártunk köztiszteletben álló elnöke Gorove István, pártunknak érzelmeit az új év fordulta alkalmával szenedvő állapota miatt ezuttal tolmácsolni akadályozva lévén, nekem jutott, a párt kegyes megbízásából, a szerencse érzelmeinek tolmácsolni.

Feladatunknak teljesítését megkönnyíti azon meggyőződés, hogy egy olyan köztisztelőben álló érdeműs államiúrúhoz van szerencsém pártunk nevében üdvözlőnknek őszinte szöszát intézni és tisztelőnknek szívólyos érzelmeit nem reheted pusztá formáságnak, hanem azon méltó elismerésnek, melylyel a nagy férfiak előtt, kiknek sorában Te tisztelt Barátunk kiváló helyet foglal el, mindenki színlést nem ismerő készséggel meg szokott hajolni.

Országgyűlési elismert bakros és fényes érdemeid, mint a képviselőház elnöke oly hervadtan babókkal gazdagítottad, hogy érdemeid ezen fényes koszorúját sajátunknak valhatni, dicsőségünknek és büszke égünknek tartjuk. (Élősköljenzés.) Elismeri bölcs tapintatodat és részrehajlatlanságot nem csak a mi pártunk, de méltányolja a képviselőháznak minden pártárnyalata is.

Tágadat tehát követni, érted és veled küzdni, — ki nekünk még a felzudult indulatok szélvészai között is biztos kalauz gyanánt szolgál, és a kibén a részrehajlatlanság követésreméltó remek példáját tiszteljük — nemcsak kellemes köteleseégünknek, hanem dicsőségünknek és büszkeségünknek ismerjük.

Adjon neked az isten, ez új évben is erőt, egészséget és kitartást nehezt tisztelné teljesítéséhez, és engedje a mindenható, hogy bakros és fényes érdemeidnek és lankadni nem tudó vas szorgalmadnak és fáradozásaidnak gazdag gyű-

mölcsöit a lehetőség határáig, tartós, boldog megelégedésben élvezhesd. Áldjon meg az ég! Elj soká!

A hosszan tartó élénk éljenzés lecsillapulta után, mely e szavakat követé, Gyhezy Kálmán megatottan következőleg szólt: Mélyen tisztelt barátim! Nagy köszönettel tartozom önöknek azért, hogy a mai napon rólam megemlékezvén, szíves jó kívánatainkat nyilvánítása által, engemet egyszersmind élettemek egyik legdrágább kincsét képező, nagybecsű baráti hajlamaikról is biztosítani méltóztattak.

Nagy napoknak nézünk elébe, ezen országgyűlés képviselői megbízatásunk tartamának hátra levő részében.

Napirenden a kiegyezési javaslatok iránti végelhatározás lesz, melyeknél fontosabbak, parlament életünk első évteszedében, melyet most végezzünk be, nem tárgyalattak.

Eltérők levén ezen javaslatokra nézve a vélemények, az érdekek nagysága mellett, melyek mindezen kérdések megoldásához csatolva, kétségen kívül erős küzdelem fog azoknak tárgyalásánál a képviselőházban kifejlődni.

Részemről mindemellett teljesen meg vagyok győződve, hogy a törvényhozás bölcsessége mindezen kérdéseket meg fogja s a haza érdekében fogja megoldani. Ha ez megtörténik és a képviselőháznak e célra vezető határozatait ön leszek hivatala kimondani, azt előre haladott korom végszakában nyert oly kitüntetésnek tekintendém, melynél nagyobbbat erőm s tehetségem gyengesége mellett nem igényelhetek.

Hogy azonban azon nagy szellemi küzdelem mellett, mely kifejlődni fog, a folytatandó nagy fontosságú tanácskozások közben elnöki tisztet teljesítésében egyszer másszor bakros nehézségekkel is fogok találkozhatni, azt magam előtt nem titkolhattam. E tekintetben is mindazonáltal megnyugtatósomra szolgál azon kedves remény, hogy a tisztelt képviselőház, hogy önök, tisztelt barátaim, valamint eddig, úgy ezen ma reánk virradott új évben is, mely hogy önök mindnyájukra nézve szerencsés és boldog legyen, szívemből kívánom, elnöki eljárásomban azon bölcsességgel s baráti szíves jó indulattal fognak támogatni, melyet mindenek fölött nagyra becsülsz a melyben magamat továbbá is tisztelettel ajánlom.

Zajos éljenzés követte e szavakat, mi közben az elnök megjelent nagyszámú képviselők mindegyikével szívólyosan kezét szorított.

Ezután Beöthy Algernon a jegyzői kar nevében fejezte ki jó kívánatait, mely után Gyhezy Kálmán csatlakozott a párt elnökehez, Gorovéhoz menendő küldöttséghez.

Innen Gorové Istvánhoz vonulva, a párt elnökét következő szavakkal üdvözlé.

Péchy Manó gr.: Mélyen t. barátunk! Mély sajnálattal értesült pártunk szenedvő állapotáról; nem kis sajnálattal vette tudomásul, hogy az új év fordulta alkalmával üdvözlőteinket a kormány-előnköl és a ház elnököl ezuttal te mint pártunk jelentékeny tényezője és köztisztelőben álló elnöke méltóan tolmácsolni akadályozva vagy; nekem jutott a szerencse a párt kegyes megbízásából e tisztet teljesíteni.

Nem tartom szükségesnek már csak azon latin példabeszédnél fogva sem: facta loquuntur, bővebben esetenl azon hű ragaszkodást, és azon köztisztelőt, melylyel pártunk irántad viseltél. És méltán viseltél irántad ily kegyelettel; mert nagy részben szerencsés tapintatodnak és kipurált ügyességednek köszöni a párt azon szükséges cohesiót és solidaritást, melylyel bir, és mely nélkül főleg parlamentaris kormánypárt, kelő sikerrel és kellő tekintéllyel nem működhetik.

Neked mindig sikerült előzetes tanácskozássainknak oly helyes irányt adni, mely mind folyó ügyeink eldöntésére, mind a tanácskozások tekintélyének fenntartására mindenkor üdvös befolyást gyakorolt. Te t. barátunk, mind feddhetetlen tiszta jellemű multadnál, mind országgyűlési elismert bakros érdemeidnél fogva méltán kiérdemelted az ország közbecsülését. Ennél fogva számíthatasz bármily körülmények közt azon mély tisztelőre és hű ragaszkodásra, melylyel pártunk irányodban viseltetni soha meg nem szűnt.

Adjon az ég neked t. barátunk ez újévben is erőt, egészséget és kitartást és engedje, hogy boldog érdemeidnek gyümölcseit a lehetőség határáig tartós boldog megelégedésben élvezhesd. Áldjon meg az ég, élj soká!

A szóköz szavait lelkes éljenzés követé, melynek lecsillapultával:

Gorové erre körülbelül ezeket mondá: Mélyen meg vagyok hatva azon szívességtől, melyet irányomban tanusítani kegyeskedtek szíves megjelenésük a azon részvétnyilvánítások által, melyek egyszersmind vonatkoznak. Fogadjátok ezért legszívesebb, legmélyebb köszönetemet; valamint legyen szabad azon sajnálatom kifejezésével kezdeni e rövid nyilatkozatomat, hogy nem lehettem oly szerencsés részvétetni üdvözlősköbben, melyeket érdeműs hazánkfiainál, a képviselőház elnökénél és a miniszterelnököl szívből átadni szoktunk, a mi részben ezuttal is megtörtént a legnagyobb rokonszenven.

Engedjétek meg azonban tisztelt barátaim,

hogy mindazokat, — melyeket személyemre és állítólagos érdemeire vonatkoztak a t. szóköz fölhozni szíveskedett, — szabad legyen magamtól el távolítani. Ön, — mint többször izmötlem most is, — a pártunk igen szerény tagja voltam, e akorok maradni. (Éljenzés) Épen az által, midőn e szavakat mondtam, hogy e pártunk akarok egyszerű tagja maradni, tán rámutathatok azon eszmére, mely legközelebb esik hozzá, hogy a párt jövőre eszmében, vágyaiban, eslekményeiben és kötelesegekben a haza iránt az maradjon, ami volt: egy és összetartó. (Élénk éljenzés.)

Ha volt idő, midőn erre szükség lehetett, most van, midőn legfontosabb kérdéseink függőben vannak, megoldatlanok és a midőn, — hozzá teszem — kezünk szabadok, eslekvésünk szabadsága kezeinkben van. Istén adja, hogy úgy használjuk föl, hogy saját lelkünk nyugalmaival összeegyeztethető legyen és javára szolgáljon a hazának, melynek ünzetlen hű fiait voltunk és maradtunk.

T. barátom, a szóköz jónak látta, hogy az év kezdetén csak a bennünk élő eszméknek és gondolatoknak adjon kifejezést s igen helyesen tette; de azért mindnyájunk kebelében él mégis a vágy, hogy hazánk láthatárát a jelenben és jövőben betekinteni akarjunk. Azonban hallgassunk erről e pillanatban és fohászkodjunk az ég urához, hogy adjon a hazának jólétet, tegye kormányzatunkat boldoggá; nekem pedig legyen szabad hozzá tenem, hogy összesen mindnyájatokra az ég áldását, legfőbb javait kívánjam, s végre legyen szabad azon kéréssemnek adnom kifejezést, hogy azon kegyességben, melylyel engem megajándékoztok szívesek voltatok, engem tovább is részesíteni méltóztassatok, míg szellemi és testi erőm azon ügynek, melynek eddig szolgáltam, tovább is szolgálnom megengedi. (Élénk hosszas éljenzés.)

A párt tagjainak eltávoztá után Trefort Á. miniszter vezetésével a fővárosban jelen levő miniszterek tették meg új évi üdvözlésüket a szabadelvű párt elnököl, Gorové Istvánál.

Az országgyűlési független szabadelvű párt tagjai d. e. 10 órakor a kör helyiségében összegyűlve, mindenekelőtt Földváry Mihályt, a kör elnökét, b. Bánhidy Béla üdvözlötte a tagok nevében.

Ezután Gyhezy Kálmánhoz, a képviselőház elnökéhez mentek testilel. Itt Földváry kiemelve, hogy a párt tagjait nem a rideg szokás, hanem az őszinte tisztelet vezette a képviselőház közbecsülésében álló elnökehez, meleg szavakkal fejezte ki jó kívánatait s az új év alkalmából állandó s legjobb egészséget kívánt és a párt összes tagjait az elnöknek mindenkor tapasztalt nagybecsű jó indulataiba ajánlotta.

Erre Gyhezy Kálmán következőleg válaszolt: Mélyen tisztelt barátim! Fogadják mindenekelőtt hálás köszönetemet azért, hogy szíves kívánatainak a mai napon nyilvánítása által azon nagybecsű baráti jóindulatokról is biztosítottak, melyeket számomra fentartatni mindig óhajtottam volt. Sok és nagyfontosságú tárgyakban eltérők egymástól az országgyűlési pártoknak véleményei; de mindnyájukat egy közös érzés, egy közös cél fűzi össze: a hazaszeretet, a hazának java, jóléte. Ezen végcélra törekszünk mindnyájau s véleményeltérés közöttünk csak e közös célra vezető eszközök felett léteznek.

Ez alapon és a képviselőház bölcsességéhez vetett teljes bizalomnál fogva merem reményleni, hogy az országgyűlési köztanácskozásainkban kifejlő nézet csere és eszmecsúrlódás utóvégre is elvezetnek bennünket a közös célra, melyet mindnyájuk elérni óhajtunk, a haza javának, jólétének azon sokoldalú szövönvényes viszonyok között is biztosítására, melyeket állami életünk sajátságos körülményei között szem elől nem téveszthetünk.

E reményben ismételve kérem önöket, fogadják hálás köszönetemet szíves megemlékezésükért őszinte üdv- és szerencse kívánataimat a beállott új évre, azon további kéréssem kapcsolatában, hogy baráti szíves hajlamaikat számomra továbbá is fentartani méltóztassanak. Az élénk éljenzés elhangzása után, mely e szavakat követé, az elnök a megjelentek mindegyikével kezét szorítván, s igen szívólyos rövid társalgás után a küldöttség elbocsúzott az elnököl.

Az erdélyi érzvények.

(A kolozsvári iparműtörténelmi tárlatra beküldött hivatalos adatokból.)

I. A govasdai m. kir. vasműhivatal hatáskörébe tartozó vasművek és bányák.

A gyalári vasbánya.

1. A vasbánya fekvése.

A gyalári vasbánya leírásúl bátorodunk, a magas pénzügyminiszteri emlékirat használati, mely 1870 év május havában bocsátottat közre, és többrendbeli egyes vállalkozókhoz és pénzintézetekhez elküldetett.

A magyar korona országok területén nagyszerű vasipar kifejlődésére legalkalmasabb helynek Vajda-Hunyad vidéke mutatkozik, mintán nemsokára a közlekedési eszközök jótéteményeiben is részesülend, a mennyiben az első erdélyi vasút Aradtól-Piskiig már átadatott a forgalomnak, a Piskitől-Petrozenyig vezető szárny-vonal nem-

sokára elkészül, mely utóbbi hivatva van a köszöntelepeket a vastelepekkel kapcsolathozni, minek tökéletes létrehozásához szükséges azonban, hogy Piskitől V.-Hunyadig még egy 2 mfnyi hosszú szárny-vonal is építtessék.

Ezen esetben egy nagyszerű vasgyár felállítására a V.-Hunyad várossa előtt levő térség mutatkozik legalkalmasabbnak.

A Piskitől-Vajda-Hunyadig létesítendő 2 mfnyi szárnyvonal minden nagyobb nehézség nélkül rövid idő alatt kiépíthető, miután az a Cserna völgyben vezethető, melyben V.-Hunyad is fekszik. Vajda-Hunyad felett mintegy 2 mfnyire fekszik Gyalár helysége, ennek szomszédságában vonul el egy hatalmas vasérc telep, mely Gyalár mellett felszínre emelkedve egész hegyet képez. Ezen telepen több mfnyire nyulik kelet és nyugot felé, különböző vastagságban és minőségben. Mindezen helyek között a gyalári hegység tartalmazza a legtisztább vasércet, mintegy 50°-nyi vastagságban, melynek legdusabb része a k. kincstár birtoka t. i. 313,131°.

Az újabb időben eszközölt áltárna megnyitása által egészen megbízható adatok lettek szereshetők ezen telep gazdaságáról, melyekből kitünik, miszerint ezen vasérc telep a csillámpalában mintegy 50°-nyi vastag réteget képez; dűlése 40° E. felé, csapása K. Ny. t. i. az itt található barna és veres vaskövek vastartalmu mészrótegekkel váltakozik, s az egész formatio 6 mérőleges vetődés által a külre emeltetett s az u. n. gyalári hegységet képezi.

Kétségtelen, hogy ezen a felszínen látható vaskó rétegek az egész hegységben feltalálhatók, s a csillámpala közt ott is előfordulnak, hol még nem tártak fel.

Az 50° vastag telepből 10°-et a mészró foglal el. Daczára ennek, ha feltesszük, hogy az egész telepnek csak fele szolgáltatna felhasználható vasércet, akkor is a telep területének minden négyeség öle alatt 7500 m. vasércnek kell lennie, s így a kincstár 300.000° terület mellett 2,550 millió mássa vaskövet bir tulajdonán, mely mennyiség ha évenként 1 millió m. vaskönek feldolgozást vesszük számításba, 751 évre bőven elegendő.

A govasdai patak mellett levő limperti nagy olvasztó ezen gyalári vasköveket értékesíti és dolgozza fel; a termelt vas kitűnő minőségű.

Egy m. nyersvas előállítására szükséges 2½ m. vaskó. A vaskó ösztétele a bécsi pénzverdében történt vegytörtént szerint, következő alkatrészekből áll: 100 rész vaskóban találtatott:

	I.	II.
vasdég	74,21	75,24
manganéleg	5,06	7,00
kovaföld	7,15	6,09
mész	1,75	1,50
timföld	3,50	4,00
keserföld	0,84	0,56
szénsav	1,35	1,12
phosphorsav	—	—
kén	—	—
víz	4,15	4,00
vesztesség	2,02	0,49
összesen	100,00	100,00.

I. II.
51,9% 52,7%

A vastartalom 51,9% 52,7%
Mind oly körülmények, melyek egy nagyszerű vasgyár felállításához szükséges első feltételt kitűnő minőségben és nagy mennyiségben tartalmaznak.

Eddig szól a magas pénzügyminiszteri emlékirat; az ez idő óta történt változások következők:

1) A petrosenyi vasúti szárnyvonal átadatott a forgalomnak.

2) Az áltárna továbbítása által bebizonyult, miszerint a mélységben a vastelep folyton hatalmasabb.

3) A gyalári külbánya egy újabb feltárása által kivívoglott, hogy a telep vastagsága nagyobb 50°-nél.

4) Az emlékirat szerkesztése óta a k. bányakincstár vasérc birtoka 50,000°-al növekedett, egy egyedül álló vastelep birtokba vétele által; ez a többi kincstári telepekkel összekapcsoltatott.

(Folyt. köv.)

BELFÖLD.

(Ujévi tisztelgés).

Fogarasz, jan. 1.

Az 1878-diki új év alkalmával egy főemelő jelenetnek volt tanuja a fogarasi m. kir. álladalmi ménesbirtok igazgatóság hivatali helyisége. Ez napon nyújtottak át ugyanis a ménesbirtok hivatalnokai szerető tisztelt igazgatójuknak, az Erdélyben is kedvesen ismert és Fogaraszban közszereztetben és általános tisztelőben álló Thordai Lázár Jakab urnak egy szép művű díszalbumot az összes tisztai kar fényezett arcokpével; mely alkalommal Jankovich Béla miniszteri fogalmazó tartott hivatalnok társai nevében egy emelkedett, hangulatteljes alkalmi beszédet, melyre a szeretői igazgató megatottan válaszolt, köszönetét fejezvé ki a szeretőit, melyet irányban az uradalom hivatalnokai, mint mindig, úgy ez alkalommal is olyan hű mértékben tanusítottak.

E szép megemlékezéshez mi is a legőszintébb szívvel csatlakozunk, mert a derék jószágigazgató Lázár Jakab 6 nagysága, mint ember,

mint magyar hazafi, igaz barát, tevékeny társadalmi férfi, törhetlen jellem azt minden tekintetben és minden irányban megérdemelte. Fogarasz sok águ hivatali közegei között egyedül a megistelt igazgató ur osztályzata őrizte meg ebben a polyglott szegetetben a maga tiszta magyarságát; az ő vezetésére bizott nagybecsű uradalom egész kis telepe a magyarságnak. Legyen hát még egyszer szívöl és mélyen üdvözlölve!

Olti.

Hirdetmény

az 1877. évi deczember hó 31-én beváltás végett kisorsolt erdélyi földterhermentesítési kötvényekről.

Szalvénys kötvények.

50 frtos. 169, 997, 2102, 2612, 6482, 8849, 10742, 10865, 10953, 11674, 11908, 12079, 12812, 13030, 14010, 15177, 16067, 16164, 17900, 19031, 19743, 20468, 21040, 21508, 21786, 22106, 22119, 22121, 22163, összesen 29 darab 1450 frt tökeösszeggel.

100 frtos. 10, 1122, 1314, 1350, 2469, 2797, 4088, 4417, 4437, 4440, 6293, 6481, 6553, 7095, 7437, 7782, 9048, 9246, 10907, 11137, 11653, 12212, 12450, 12598, 13383, 15405, 17534, 18413, 19879, 20419, 22144, 22280, 24155, 25360, 26398, 27417, 28175, 28219, 29071, 30145, 30532, 30725, 30823, 31628, 33661, 33749, 34152, 34524, 36614, 36704, 38932, 39060, 39114, 39841, 41919, 42454, 42494, 43522, 45914, 45987, 46391, 46839, 48100, 49773, 50227, 51353, 52228, 53230, 53692, 56002, 56186, 56317, 56340, 56716, 57399, 58406, 60017, 60201, 60324, 60703, 60850, 61111, 62407, 63482, 63808, 64246, 64801, 64930, 66296, 66642, 67123, 67417, 67469, 67605, 67663, 67707, 67726, 67843, 67847, 67852, 67910, 68091, összesen 102 darab 10,200 frt tökeösszeggel.

500 frtos. 2287, 2334, 2898, 3638, 4238, 4324, 4459, 5068, 5097, 5182, 5706, 8846, 9107, 9702, 10115, 10230, 10352, összesen 17 darab 8500 frt tökeösszeggel.

1000 frtos. 641, 1011, 1352, 1422, 2296, 2328, 4555, 5272, 7982, 8249, 8440, 8601, 8760, 8859, 10741, 10877, 11580, 11838, 11947, 12148, 12584, 12725, 13099, 13800, 13982, 15673, 16354, 16605, 16681, 17093, 17111, 17235, 17957, 18293, 18433, 18452, 20330, 21641, 21731, 22631, 22736, 22822, 23025, 23904, 24087, 24370, 24988, 25062, 25284, 25468, 25566, 25569, 25750, 25819, 25805, 25930, 26162, 26281, 26295, 26591, összesen 60 darab 60000 frt tökeösszeggel.

5000 frtos. 1492, 1743. összesen 2 darab 10,000 frt tökeösszeggel.

10,000 frtos. 1081, 1501, 1944, 2232, 2266, összesen 5 darab 50000 frt tökeösszeggel.

A. betűs kötvények.

416 350 frt, 2485 450 frt, 3181 1200 frt összesen 3 darab 2000 frt tökeösszeggel.

Végtére a 2643 számú 1000 frtos A. betűs kötvény 850 frt részlettel 850.

Összesített összeg: 143.000.

A kihuzott földterhermentesítési kötvények a huzás napjától számítva hat hónap múlva az osztr. értékben kiszámított összegben az e tekintetben fennálló szabályok szem előtt tartásával a budai m. kir. államadossági pénztárnál kifizetnek, a mely pénztár egyszersmind a kihuzott 2643 számú 1000 frtos A. betűs kötvény ki nem sorolt része fölött a megfelelő kötvényt kiállitandja.

A kisorsolt és már esedékes kötelezvények visszafizetését a kolozsvári m. kir. adóhivatal bizományi uton szintén eszközözlendi.

A kifizetés előtti három utolsó hónap alatt a kisorsolt kötvények a szabadalmazott osztrák nemzeti bank által Bécsben, a kisorsolás után azonnal, a budapesti m. kir. földhelt intézet által is leszámittatnak (escampirt) egyuttal tudtulatik, hogy a következő erdélyi földterhermentesítési kötvények töke összegei korábbi kisorsolások alkalmával kihuzattak és már vissza fizethetők voltak, de a pénztárból még ki nem vették, és pedig:

Szalvénys kötvények.

50 frt. 416, 1341, 4013, 4526, 5706, 6418, 7118, 7373, 7486, 8605, 9258, 9498, 9841, 10228, 10562, 10927, 11257, 11549, 12586, 13348, 13732, 13842, 15571, 16346, 16504, 16652, 17478, 17989, 18278, 20005, 20340, 21147, 21249, 21404, 21960, 21976 számmal,

100 frt. 45, 737, 900, 1035, 1040, 1717, 2471, 2711, 3181, 3556, 5122, 5843, 6456, 9065, 10671, 10734, 12237, 12565, 16663, 17280, 18998, 20394, 21286, 21741, 21060, 22675, 23027, 23263, 23466, 24051, 24101,

500 frtos. 108, 1930. 2711, 2822, 6132, 651, 7877, 8067, 8560, 8713, 9829, 10469 számmal.

1000 frtos. 462, 2758, 4667, 5114, 7325, 725, 10039, 10257, 11176, 12521, 12632, 4543, 17487, 17925, 19489, 800 frt részlettel. 0053, 50890, 22022, 22184, 22667, 23102, 3113, 23159, 23193, 23736, 23744, 24193 számmal.

A. betűs könyvek:

Egy darab 100 forintos 1990 számmal. Egy db 100 frtos 2402 számmal.

Egy darab 100 forintos 2582 számmal.

Ezen könyvek tulajdonosai ügyelmeztek, hogy a lejárat napjától kezdve, azaz a kisorolási naptól számítva hat hónap múlva a kamat vezetési jog megszűnik, hogyha mindazonáltal ezen könyvek szelvényei a szabadalmazott bécsi nemzeti törzse, vagy pedig valamely tartományi gyűjtemény által beváltatának, az így felvett össze-tek a tőkéből lefognak vonatni.

Az erdélyi földterhelmentesítési pénzalap m. k. igazgatósága.

Budapest, 1877. decz. 31-én.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. jan. 3.

„Belizár”. Dionizetti régi olasz stílusú szép dalmé került előadásra, a színpad szerint „új betanulással”, ami annyit akar jelenteni, hogy valami félétvezet őta szerepelt ez opera a kolozvári színpadon, éppen elég idő arra, hogy ma újnak tűnjék föl. Az előadás, tekintve hogy „elsi” volt, igen sikerülten folyt le: egyesek, karok és zenekar, kevés részletet leszámítva, dícséretesen működtek közre a siker biztosítására. A cím szerepet Caravatti ur énekelte nagyon szépen, a közönség folytonosan tapsolt; kiválóan szépen, erővel és érzéssel exequálta az első felvonásbeli tételt Solászterrel, valamint a Gerecsével való duettet; masqueja azonban, valamint egész öltözéke mint rendesen, most is szerellett pongyolán jött ki a p. o. az I. felvonásban a cserkoszout mintha valaki tréfából a fejére nyomta volna. Ajánljuk Caravatti urnak, hogy egy kissé nagyobb gondot fordítson másokra a külső alakításra, mert utóvégre attól a hatásnak jelentékeny része függ az operában is. A többi magánénekesek között Solászter (Alamir), igen szépen énekelte a híres „reszness Bizancium” kezdetű szót, valamint Dalmokiné (Antonina), és Gerecsé (Irén) asszonyok is mindvégig egész bravóval oldották meg feladatukat. Különben a közönség szokása szerint meglehetősen üresen hagyta a színházát.

— Egy kis helyreigazítás. A „M. Polgár” tegnapi számának egyik táviratában közli, hogy gr. Andrassy Gyulát 5 fősége a király az aranygyapjas renddel tüntette ki; s hozzáteszi, hogy két évized óta nem volt e rendadományozás csak Rudolf, Miksa bajor herceg, továbbá Festetich, Ozirsky és Eszterházy részesültek ilyes kitüntetésben. A „M. Polgár” e részben egy his-torikus téved, mert 5 fősége 1867. jun. 8-án történt megkoronázása után, tehát csak egy évizede, június 11-én még Fürstenberg Miksa herceget, továbbá Battyányi Imre és Mayláth Antal grófokat díszítette föl az aranygyapjas renddel.

— Az „Observatorium” című új román lap, melyről lapunk tegnap számában már megemlékeztünk, s mely N.-Szebenben fog megjelenni, előfizetési felhívásában a többiek között azt mondja, hogy éppen a jelenlegi felettel fontos időkben, a nemzeti előhaladás barátainak egy nagy része fájdalommal tapasztalta, hogy éppen a jelenlegi felettel fontos időkben, a politikai román lapok Erdélyben (P) Magyarországon és Bukovinában, az olvasó közönség kárára, hátra-élő mennek. A monarchia egy népe sincs oly érdekes képviselve hírlapokkal, mint éppen a román. Hogy a román nép a reactionarius eszmék-ly, az egyoldalúságot megvédessék szükséges egy új lap, melyben az ügyek behatár, komolyan, lehelmesen és tudományosan megvitatva legyenek. Felszólítván barátaitól s meggyőződve a lel fontosságától, elhatároztam — írja Baritiu György, a lap tulajdonosa és szerkesztője — hogy egy új lapot adok ki, mely független lesz, s egyet-tem a törvényt, a nemzeti érdekeket és hazát fogja el előtt tartani. A lap politikai, nemzetgazda-ági és szépirodalmi kérdéseket fog tárgyalni. Ár-ty évre 8 frt. Baritiu uramnak a „Gazet-a Tran-ylvaniei” hasábjain folytatott eddigi működése tyaltalan nem jogosít fel arra, hogy új lapjától várjunk. Ha jól tudjuk a Gazet-át is Baritiu alapította s kedvező jel a románok tisztultabb ajándására, hogy a roskadozó ócska hajóról men-teni kénytelen.

— Az iparműtörténelmi kiállítás min-ő nevezetese tárgyról Veres, Ferencz sikerült tyképeket készített, valamint a kiállításról is a tyga összességében, két nagyobb levélben. A tygar archeologusok a a régiségekkel ökört em-lik ezt fel tudomásul, hogy antikvitásokról föl-ly képnyjteményeiket a kolozvári iparműtör-ténelmi tárgyak fényképeivel is gyarapíthatassák, anek most, mintán Pulszky Ferencznek, lapunk-ly is közölt nagybecsű ismertetése oly kiválóan tyényolta kiállításunk archeologiai jelentőségét, ktyeres érdeke van.

— A kolozvári városi tűzörsegnél egy tyjött tűzöri állomás jövőn üresedésbe, felhi-

vatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni kíván-ják, hogy folyó évi január 14 napjáig az őrta-nyán szertárnok Vaszy Zsigmond urnál jelentkez-zenek. Az önkéntes tűzoltó-egylet parancsnok-s-gától, Kolozsvárt jan. 2. 1878.

— Halálozás. Csik-mindszenti Józsa Má-ria, már özv. idősb Mikleán Antalné a maga, egy gyermekei nevében bánattól megtört lelke egész fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett férje, az illetőknek gondos édes atyja, szurduk-kápolnai idősb Mikleán Antal, Kolozsvár városi sze-gények házigazdája, 67 évekre terjedt s kitartó szorgalommal párosult munkás földi életét az ép akkor hanyatló 1877-ik év utolsó napján esti 7 órakor bevégezte. Az elhunytak földi maradvá-nyai f. 1878-ik év január 3-án délután 1/2 óra-kor fognak különostori néputca 1. sz. a. szál-lásáról a közös sírkertbe római kath. szertartás szerint kikisérteni és örök nyugalomra elhelyez-tetni. Béke legyen a kisenvedett porok felett!

— Dizsokmány. Az „egyetemi kör” Kos-uth Lajos nagy hazánkiáti tiszteletbeli tagjává választván, a számára kiállított díszes okmányt e napokban küldte el Baraconne-ba.

— Wagner László a kir. műegyetemen a mezőgazdaság- és erdőszertan nyilvános rendes tanára 1878. jan. hó 1-ől elvállalta a „földmi-velési érdekeink” és a „falusi gazda” szerkesztés-t. Ajánljuk ezen két jeles képes gazdasági szak-közönségre a magyar gazdaközönség pártfogására. A „földmívelési érdekeink” című hetilap előfizetési ára egész évre 6 frt, a „falusi gazda” 3 frt. Az előfizetési pénzek Légrady testvérekhez (Budapest, V., nádorutca 6. sz.), a lap szellemi részét illető közlemények pedig Wagner László cime alatt (Budapest, V. Erzsébet tér 10. sz.) küldendők.

— Öngyilkosság. Nováček kir. honvéd-főhadnagy múlt hó 25-én Fogarason föbe lötte ma-gát. Az indokok ismeretlenek.

— Tiszújítás. Besztercze-Nászód-megyé-ben a tiszújítás múlt hó 27-én történt meg. Megvá-lasztottak: Alispánok: Lang, főjegyzők: Besán, főorvosnak dr. Haupt, aljegyzők: Wagner Frigyes Bóta, Pópa Nicolai és Wagner Dániel, tisztifi-gyésznek: Mán Gábor ügyvéd, számvevőnek: Ele-kes, pénztárnoknak: Vuruván, árvászeki előnöknek Schuller Frigyes, árvászeki ülnököknek: Cim-bulia Doroteus, és Antal György, szolgabíráknak: Quales Gottfried, Schiffbaumer Samuel, Rusz Mik-lós és Bodó Sándor.

— Magyar-szintársulat N.-Sze-benben. Homokai és szintársulata e héten N.-Szebenbe érkezik, s ottan a városi színházban előadásokat fog tartani.

— A N.-Szebeni ág. hitv. egyházközöség-ben 1877-ben született: 265 gyermek, 140 fiu, 125 leány. Meghalt 273, ebből 136 férfi, 137 nő. Házasság 83 történt.

— Színészből — szolgabíró. A jelen-leg M.-Vásárhelyt működő Sztupa Andor szintársu-lata egyik első rendű tagja Hamvay Ferencz a napokban lefolyt megyei választások alatt, szülő-földjén, Ungvármegyében szolgabíró-ségédeké vá-lasztott meg és a tegnapi délutáni vonattal elutazván, nemesak M.-Vásárhelytől, hanem a színészi pályá-tól is búcsút vón.

— Egy gépészmérnök öngyilkossága. Petheő József aradi gépészmérnök, kinek egy si-nen járó új találmányát lapunkban ismertettük, M.-Vásárhelyt e hó 1-én föbe lötte magát. Hát-rahagyott leveleiben öngyilkosságának okát is meg-mondja: új találmányát az „Erd. H.” szerint a „Transilvania” szállodában kiállította és oly ke-venes nézték, hogy a szoba ára se került ki a be-vételből; ezenkívül egy cséplőgép vállalkozó 120 forintjával — állítása szerint — tartozik s nem akarta megadni; e miatt végső inségre jutott, nem volt mit egyék és desperációjában, hogy tíz-évi munkát igénybe vevő találmánya mellett is ily sorra juthat, öngyilkos lett. Végrendekezősége-ben ama 120 forint felét temetésére, felét talá-lmányának a párisi kiállításra küldésre rendeli, de azt még fel is kellene perrel hajtani. Béke poraira!

— A fagy áldozata. Fogarashól írják — a „P. N.”-nak: — Makave Tamás szunyog-széki (fogarasmegyei) lakos decz. 27-én reggel egy kis gyalogszánkán Helfsdorfa fát vitt elár-u-sítani. Ez megtörténvén: haza indult; utközben azonban részint az éjszakai havazás folytán terhes-sé vált ut, részint a dühöngő forgó széllel felka-vart hófúvás által — az amugy is nagy hideg-ben erejét vesztvén, földre rogyott és megfagyott. Halva hozott az alig 9 kilométer távolban fe-köző községbe. A józan életű, végzetesen kiműlt szegény ember csak 30 — 32 éves lehetett s nyo-morban hátrahagyott özvegye és 4 kiskorú gyer-meke részére a legfrásztóbb munkával keresé a mindennapi kenyeret. — Fogarasmegyében a tél dühösen köszöntött be, már is vastag hólepel fűdi a földet, ezt 3—4 napidőközben újabb havazás és majd a keleti, majd a pogányászágról annyira ismeretes Nemere-szállal fűszerezett — csaknem fagyasztó hi-deg szokta követni. Egy szóval: itt a tél erős.

— A megye területén a marhavész már csak Szunyogszék községben uralg; de az erélyes in-tézkedések gyors és pontos keresztláttele folytán remélnek lehet, hogy a vészely itt is maholnap véget ér.

— A budapesti egyetemen a műrégészeti tanszékre — mint a „Közvélemény” értesül — Torma Károly nevezeték ki. Torma Károly e té-ren szaktekintély a tudományos világban, s csak

örvendeni lehet, hogy a közoktatásügyi miniszter ur e tanszékre ily kiváló tekintélyt nyert meg.

— Egy orosz hős. A legutóbbi plevnai harcokban kiválóan kitűntette magát egy Leib Feigenbaum nevű zsidó katona, a csernigovi kor-mányság Nesin nevű városból. A Feigenbaum vitázásáról szóló hivatalos távirat múlt hó 19-én Nesinbe érkezett, és a város zsidó lakosságát örömteljes izgatottságba hozta. Kapva kaptak a zsidók a táviraton. Az nap este a zsinagógában ünnepélyes istentisztelet tartott Plevna esesése alkalmából; a rabbi felolvasta a Feigenbaum hős tetteről szóló táviratot és beszédet mondott, azon reményét fejezvé ki, hogy a zsidók mind hasonló hősiességet fognak tanúsítani; az egészgyülekezet hurraht kiáltott a vitész hősorsóra. Végül a „vö-rös kereszt” jávára gyűjtés rendeztetett, mely 60 rubelt eredményezett.

— Egy megszökött kereskedő. Bécs-ből jelentik, hogy a kárntnerhoi karácsonyi ba-zár tulajdonosa, az ungvári származású Winter Mik-sa 50.000 ft adósság hátrahagyásával megszökött. Pozsonyban és Linzben is voltak bazárjai és mindkét városban több céztől árukat vásárolt. A karácsony előtti három napon Bécsben 14.000 ft bevétel volt. Deczember 24-én üzleti teendők ügye alatt elutazott Bécsből és azóta nem jött vissza. A hitelezők, kiket már a múlt vasárnapra biztatott, tegnapelőtti lépéseket tettek a rendő-rségnél és ekkor constatáltatt, hogy a pénztárban csak négy rongyos egyforintos van. 20.000 ft, mit Winter decz. 23-án üzletvezetője jelenlétében a pénztárba tett, eltűnt; egy bankháznál már a múlt héten 10.900 ft ára papírpénzt aranyra vál-tatott fel és karácsony első napján Linzből elutazott. Ezen és egyéb körülmények a mellett szólnak, hogy Winter csakugyan megszökött.

— Egy tábornok vasuti kalandja. Marcheggben mulatságos kaland történt egy pa-rancsnoklő tábornokkai, ki pár nap előtt Bécsből Budapestre szándékozott utazni. Beszállt Bécsben egy hálókioszagos vagonba, kényelembé helyezte magát, leborítá a lámpát, ablakot függönyvel s azzal alvásnak adta magát. Marcheggben a ko-sívezető azt vette észre, hogy a hálókioszagos wa-gon kerekai izzóvá lettek, miért is a vaggont le kellett kapcsolnia. Senki sem gondolt az alvóval; a kocsivezető a szabadgyuggely utazó tábornokról megfedekezett s a vonat nélküle tovább ro-gob. A marcheggi vasuti személyzet nem hagyhatja a vaggont ott a forgalom miatt és sinről-sinre félre toltja az utból. Majd itt, majd ott alkalmatlan s egyre tovább tolják. Így marad folytonosan jö-r-dülő mozgásban s az alvó nem ébred föl. Végre hajnali három órakor vesztge hagyják a kocsit s az alvó fölébred. Kinéz és egy kocsivezetőt lát lámpással arra futni. Rákált: „Hol vagyunk?” „Reperaturában!” A kérdőnek ez megfoghatatlan. Kiszáll s egy halom kocsi közt találja magát. Te-her- lő- disznószállító kocsik közt. Nagy nehe-zen kigázol közülük s az állomásépülethez vergő-dik. Itt kéri hol van a személyvonat. „Az már közel jár Budapesthez.” Képzeltető a meglepetés. Ezt egy kis német „donnerwetter” követi s az a határozott követelés, hogy öt azonnal szállítsák Budapestre, mert az udvarhoz van berendelve. Rögtön is kapott különvonatot, s mint egy bécsi lap je-lenti, még jókor érkezett fővárosunkba.

— A világ négy legdagdagabb emberéről a „W. Gr.” kis karczolatot közöl, melyben a követ-kező számításokat teszi: Mac-Key J. W., a leg-gazdagabb amerikai polgár (ki éppen 15 év előtt teljesen bankrott volt) évenként 27.500.000 ft. tiszta jövedelemmel rendelkezik, mely mint ötös perczent 550 millió ft tőkének felel meg. A föld négy legdagdagabb emberének jövedelme így aránylik egymáshoz; a westminsteri hercege-nek van 160 millió ft tőkéje; ennek évi jö-vedelme 8 millió, havi jövedelme 600.000, napon-kénti jövedelme 20 ezer, óránkénti jövedelme 10. 10. frt. Sew Tones (Novadában) 290 millió ft. tőkével rendelkezik, esik tehát neki egy évre 10 millió, egy órára 900.000, egy napra 30.000, egy órára 1200 s egy perczre 20 forint jövedelem. — Rothschild tőkéje 400 millió ft, ez évenként 20 millió, havonként 700.000, naponként 50.000, óránként 2300 s perczenként 40 ft. jövedelemnek felel meg; végre Mackey-nek van 550 millió fo-rintnyi tőkéje, neki tehát évenként 270 millió 50 ezer, havonként 2 millió, naponként 70.000, órán-ként 3000 s perczenként 50 ft jövedelme jut a tőke 5%-ét számítva. — Erdemes felemlitni, hogy Londonban 6 kőmüték — 700 desmes felemlitni, hogy lejejen 4 millió lakos van; a kikötőbe naponként átlag 1000 hajó érkezik s a városban minden 5 perczre egy születés és minden 8 perczre egy ha-lálozás esik.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás.

A tordai takarékpénztár 1877. decz. havi üzlet-forgalmáról.

Bevétel.

November haváról átjött készpénzben 4488 frt 26 kr, 123 betétben 6273 frt 5 kr, vissza-fizetett váltókban 39300 frt, visszafizetett előle-gekben 7040 frt, kamatokban 2379 frt 70 kr, külö-nféle díjakban 530 frt 30 kr, visszleszámitások-ban 34240 frt, államilletéskben 6 frt 75 kr, be-téti könyvek díjában 3 frt.

Összesen 144761 frt 06 kr.

Kiadás.

72 betét visszafizetésért 6504 frt 82 kr, visszafizetés betéti folyó kamatokért 72 frt 1 kr, leszámitásokért 91650 frt, előlegekért 6730 frt, visszleszámitásokért 33560 frt, visszleszámitolá-sok kamataiért 485 forint 5 kr, megjelenési díjakért 424 frt, kezelési költségekért 29 frt 50 kr, államilletékért 6 frt 75 kr, betéti kamatok után járó állami díjért 2 frt 15 kr.

Együtt 139861 frt 78 kr.

Deczember 31-én pénztárkészlet 4899 frt 28 kr.

Összesen 144761 frt 06 kr.

Tordán, 1877. decz. 31-én.

Piaczok árai.

— A nagy-váradí piaczon 1877. év-dec. 19-ik napján tartott vásárbán eladott ter-mesztmények- és élelemszereknek vásári árjegy-zéke. 1 hectoliter tiszta buza 7 forint 05 kr, kétszeres buza 5 frt 54 kr, rozs 4 frt 42 kr, árpa 3 frt 20 kr, zab 2 frt 20 kr, tengeri 4 frt 50 kr, borsó 12 frt — kr, lencse 12 frt — kr, bab 8 frt — kr, köleskása 9 frt — kr, bur-gonya 2 frt — kr. 100 kilogramm kenyérliszt 24 frt — kr, széna 2 frt — kr, szalma 1 frt 20 kr, szalonna 65 frt — kr, 6 kilo zsupszalma — frt 10 kr, 150 dkgr. alomszalma frt 4 kr, 1 köbméter tűzifa 4 frt — kr, 1 kilo mar-hahus — frt 44 krt öntött gyertya — frt 60 kr, lámpaolaj — frt 56 kr, egy liter 6-bor — frt 32 kr, új-bor — frt 24 kr, pálinka — frt 20 kr, szilvapálinka — frt 50 kr, szesz — frt 36 kr, egy métermásra kő 10 frt 60 kr, nyers fagygyu 30 frt — kr, olvasztott fagygyu 50 frt — kr, szappan 42 frt — kr, egy hectoliter 6 bor 20 frt — kr, új bor 13 frt — kr, méz 1 20 kr, kemény faszén 1 frt — kr, kendermag 9 frt — kr, köles 5 frt 50 kr, dió 10 frt — kr. repce 15 frt 50 kr. mogyoró 5 frt 50 kr, asz-zu szilva 9 frt — kr.

— A gy-fehérvári piac árai dec. 18-ról. 1877. Egy hectoliter Tisztabuza 8 frt 50 kr, elegy-buza 7 frt 68 kr, rozs 7 frt 50 kr, zab 3 frt 26 kr, 100 kgr. széna köve 3 frt 80 kr, köte-len 3 frt 80 kr, alomszalma 2 frt 50 kr, zsupszal-ma 1 frt 70 kr. Egy liter borsó 24 kr, len 24 kr, paszuly 12 kr. Egy liter konyhaliszt 24 kr. Egy kgr. marhahus 38. Egy köbméter fa frt — kgr egy hectoliter pityóka 4 forint — krajczár, egy kgr. disznózsír frt. 96 kr szinzsír — frt — 2k Bors 1 frt 12 kr. hagyma 18 kr, fokhagyma 2 krajczár.

— A n.-enyedi piac árai 1877. decz. hó 19-ről. 1 hectoliter tisztabuza 9 frt 50 kr, rozs 5 frt 75 kr, törökbuza 5 frt 50 kr elegy-buza 7 frt — kr, zab 2 frt 80 kr, árpa — frt — kr, 100 kilogramm széna köve 2 frt 50 kr, kötetlen 2 frt 30 kr, alomszalma — frt 70 kr zsupszalma — frt 80 kr, egy köbméter fa kemény 2 frt 35 kr, fagygyugyertya 68 kr, egy kilgr. mar-hahus 28 kr, konyhaliszt 22 kr, rizs 40 kr, egy liter gyöngykása 30 kr, borsó 12 kr, lencse 15 kr, paszuly 7 kr, köles 21 kr, pohánka — kr, egy hectoliter burgonya 3 frt — kr.

— M.-Vásárhely piaczárcai dec. 17-ről, 1877. egy hectoliter Tisztabuza 7 frt 50 kr, rozs 5 frt 25 kr, elegybuza 6 frt 20 kr, zab 2 frt 20 kr, 100 kgr. széna 3 frt — kr. alomszalma 1 frt — kr, zsupszalma 2 frt, — egy köbméter fa nem usztatott 3 frt 50 kr, usztatott 2 frt 80 kr, egy kgr. fagygyugyertya öntött 60 kr, nyújtott — frt 50 kr, mar-hahus 34 kr, konyhaliszt 16 kr, rizs 32 kr, 1 liter gyöngykása 28 kr. borsó 16 kr, len-ce 16 kr, paszuly 14 kr, köles 16 kr, egy veka burgonya 3 frt 50 kr, 100 kgr. sa-kr. disznózsír 1 frt 90 kr, szinzsír 1 frt fok kr, bors 1 frt — kr, hagyma 16 kr, — hagyma 30 kr.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, péntek január 4-én 1878.

Bérlet 92-ik szám,

Párisi élet.

Operette 5 felvonásban. Irták: Meilach és Halevy; zenéjét szerz. Offenbach. Fordította: Latabár Endre.

SZEMÉLYEK:

Pompa di Matadores, braziliai Török Károly. Gondremark báró, gazdag svéd — Kassai. Gondremark báróné, neje — Cséky Lina. Gardefen Raul — Krasznai. Bobinet párisi uracok Szombathelyi. Gontran — Váradí. Metella Griset — Dalmokiné K. F. Friczko, cipész-mester — Dalmoki. Madame Quimper Caradek, fő-rangu özvegy, párisi háztu-lajdonosnő — Lotscharekné. Madame Tolle, Verdune unoka-húga — Szöllősi Hermin. Gabriella, keztüvarrónő — Krecsányi Sarolta. Posper, szolga — Dalmoki. Urbain, szolga — Vidor. Pauline, Quimper Caradek szo-baleánya — Kriger Cornelia.

Vasuti hivatalnokok, különféle nemzetbeli utazók, hordárok, kézművesek, pipereárusok, vendégek. — Színhely: Páris, idő 1867. — Az 1-ső felvonás a déli vaspályaudvar előcsarnokában, a 2-ik és 4-ik Gardefen szállásán, a 3-ik Quimper Caradek szállá-sán és az 5-ik Mabileban történik.

Kezdeté pontban 7 órakor.

A „KELET” magán-táviratai.

Feladatott Budapestben jan. 3. 12 ó. 20 p. d. u.

Érkezett Kolozsvárra jan. 3. 12 ó. 26 p. d. u.

Az „Independance” Berlinből azt a bírt hallja, hogy Oroszország hajlandó a fegyvernugvásra és a végleges tárgyalásra. Törökország hajlandósága esetén az elfoglalt te-rület megtartása mellett lesz a fegy-vernugvás.

Derby tegnapi közlé a parlia-menttel Loftus közlését Goresakoff válaszárol.

A porta elhatározását a fegy-vernugvás iránt elhalasztá.

Sófiától az oroszok 3 mértföldre vannak.

Tisza Kálmán megérkezett Ber-linből.

Feladatott Budapestben jan. 3. 12 ó. 15 p. d. u.

Érkezett Kolozsvárra jan. 3. 12 ó. 45 p. d. u.

Gr. Péchy Manó a szabadelvű párttal Tiszánál volt, üdvözlé, s ki-jelenté, hogy multja bizonyítja, mi-szerint az alkotmányos szabadságot védi, sajnos, hogy függőben marad-tak fontos kérdések; a külügyi hely-zet nehéz, de üsmert államférfiúi erélye, bölcsessége, leküzdi a ne-hézségeket.

Tisza válaszában kijelenti, hogy a párt bizalma becses neki; tudja, hogy a párt megfélemlítés, csügge-dés nélkül megőrzi az alkotmányos szabadságot; nehéz kérdéseket le-győzni és a monarchia meg hazánk érdekeit meg kell védeni minden irányban, ha a párt támogatja, kész erre. Személynek lehet bukni, de a hazának nem.

Távirati tudósítás

a budapesti ártózsde hivatalos árjegye-zeitől deczember 31-ről.

	F a j	Ára 100 klg.	
		től	ig
Gabona		frt/kr	frt/kr
Buza	bánsági tiszavideki pestvidéki fehérmegyei bácskai	10 65 11 10 85 10 90	— — — —
Rozs	magyar	7 50	7 75
Árpa	takarmány maláta	7 30 8	7 50 10
Zab	magyar	6 50	6 65
Tengeri	bánsági másnemű	7 05	7 15
Repce	kaposzta bánsági magyar	—	—
Köles	magyar	6 75	7
Szörvény (Usance)	buza tavaszra szállítandó Szept.—Oktre szállítan. tavaszra szállítandó Májusra—junira szállit. kaposzta Aug. Szept. szál. bánsági Jul. Ang. szállit. 100 liter szálszállékként.	10 95 7 — — 32 1/2	11 05 30 7 35 — 33 1/2
(ny.) zesz		—	—

Érték- és váltófolyam.

1877. január. 2-án.

Magyar aranyáradék	91.—
„ kincstári utalv.	111.—
„ 2	103.25.
„ keleti-vasut elsőbőség 2	71.—
„ állami kötvény 1876 év	64.25.
„ vasuti kölcsön	97.75.
„ földterhelmentesítési kötvény	77.50.
temesi	77.25.
erdélyi	76.—
horv. slavon	85.—
magy. szőlődezmá válttság	78.75.
Osztr. egységes államadósság papirban	62.80.
„ ezüstben	65.85.
„ aranyáradék	73.95.
1860. államsorsjegy	111.60.
Osztr. nemzeti bank részvény	786.—
„ hitelrészvény	202.50.
magyar. hitelbank	195.—
Ezüst	104.50.
Cs. k. arany	568.—
Napoleonor	564.1/2.
Német birod. mark	99.45.
London	120.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

